

Editorial

1

Escric aquest editorial en ple temps d'Advent, encara que per problemes de compaginació us arribarà l'Aixeca't, després de Nadal, però em sembla que la reflexió continua essent vàlida. Durant l'Advent en la litúrgia hem escoltat l'ensenyament de Joan Baptista. La gent li anava a preguntar: «Així, doncs, què hem de fer?» Aquesta és la pregunta que ens fem molts, en aquest temps de crisi econòmica, a on cada dia hi ha molts homes i dones que veuen denigrada la seva dignitat personal. Som molts els que no resten insensibles quan veiem al nostra voltant les víctimes dels desadornaments, l'augment creixent de l'atur, i com cada vegada són més els qui es veuen arrossegats a caure en la marginació.

En un temps diferent al nostre la resposta del Baptista és molt clara: Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres.»

Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert.»

Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.» Joan fa una crida al compartir, a no aprofitar-se de la necessitat de les persones, i no humiliar, ni a distorsionar a ningú exercint la violència.

És curiós que el Precursor no faci cap crida que adquireixen el mateix estil de vida d'ell. Joan viu al Desert, amb molta austeritat, i és una veu profètica que crida a la conversió. Ell no vol fer deixebles, sinó que exhorta que cadascú, en el lloc que viu i treballa, faci obres de solidaritat, i exerceixi la compassió.

El missatge de Joan és d'una gran actualitat. Fixeu-vos que, Joan no demanà que visquem amb austeritat, sinó que compartim.

La austeritat té un gran valor en els nostres dies. No podem viure com si res passes al nostre costat. Aquest dies som molts que ho hem celebrat amb més sobrietat que ho fèiem altres anys. De segur que els regals propis d'aquest dies han estat menys nombrosos i de menys qualitat, així com les festes familiars. Tot això està molt bé. Seria un pecat immens que les festes del Nadal, fossin d'una ostentació ofensives pels que pateixen, però això no és suficient. No és el que demana el Precursor

La austeritat en la nostra vida ha d'anar acompanyada per la solidaritat i el compartir. El nostre estalvi, no pot ser només motivat, per si personalment, o en la meua família arriben temps pitjors.

La solidaritat, ha d'implicar a tota la persona, a tot el que som. Tots hem rigut i criticant, escenes de la mordaç pel·lícula "Plácido", a on es caricaturitzaven campanyes de beneficència, com la de convidar a un pobre a taula el dia de Nadal. Campanyes que no solucionen res, després de Nadal, la vida continua i els pobres segueixen sent pobres, i només serveixen perquè alguns tranquil·litzin la seva consciència.

Aquest dies tornarem a contemplar les escenes que ens narren els evangelistes del naixement del Senyor. L'Evangelí sempre és el mateix, enguany, la narració no ha canviat de la dels altres anys, ara bé, nosaltres i el nostre món vivim circumstàncies diferents, per aquest motiu demana de nosaltres una resposta nova. Enguany expressions com: "Ella li embolcallà i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal." I "Ha vingut a casa seva, i els seus no li han acollit", ens han d'interpel·lar. Hem d'acollir a Déu en les nostres vides i només ho farem quan li corresponguem amb tot el que Ell ens dóna, Ell ens dóna la vida. La vida és molt més que un donatiu per Nadal, portar roba o menjar a la Parròquia. Respondre en la vida significa una manera de ser, compartir el dolor amb els que sofreixen, educar d'una manera determinada als fills, col·laborar amb les institucions que treballen per una societat sense discriminacions, recolzar les opcions polítiques que al nostre parer tenen estratègies més eficaces per resoldre els greus problemes socials.

I tot això ho hem de fer amb creativitat, i cadascú des del seu lloc, en la família, en el treball, en el barri, en la Parròquia, en l'associació de veïns, en entitats etc. La crida a compartir no és per anar al Desert, sinó per compartir en la vida concreta.

A tots BON ANY

JMJC

Caminem junts en la diversitat

Jornada de reflexió i debat: El Concili Vaticà II, Testimoni d'una Església esperançada i crítica, fidel a Jesús i oberta al món.

Barcelona, 27 d'octubre de 2012

El dissabte dia 27 d'octubre tingué lloc la primera trobada del curs de Caminem junts en la diversitat. Aquesta trobada fou dedicada a la formació i el tema fou el Concili Vaticà II, amb motiu del cinquanta anys del seu inici.

En local de la Javieranas, ens reunirem un grup de cinquanta persones, i Xavier Alegre, professor de la Facultat de Teologia de Barcelona, i de la Universitat catòlica del Salvador presentà el tema, posà èmfasis de la novetat que suposa el Concili, i com el seu missatge continua essent vigent en els nostres dies.

Us reproduïm l'esquema de la conferència de Xavier Alegre. Després de la dissertació del ponent hi va haver un ric diàleg, a on es posa de manifest el desig de part d'alguns de continuar estudiant el tema, ja que malgrat el mig segle transcorregut els ensenyaments conciliaris continuen tenint vigència

Aquesta trobada s'emmarca en un programa de formació i celebracions que organitza Caminem Junts en la diversitat

Resum de l'Aportació d'en Xavier Alegre:

Situación de la Iglesia cuando el Papa Juan XXIII convocó el Concilio

- Una Iglesia totalmente marcada por la cultura europea
- Una Iglesia con miedo al mundo y al progreso
- Clerical e inmóvil
- Cerrada en sí misma y moralista,
- Poco comunicadora de la Palabra de Dios

Las grandes aportaciones del Concilio Vaticano II

1. Cambio en el clima eclesial:

- Valoración de la diversidad cultural (pluralismo) y de las religiones
- Apertura y diálogo (ecuménico y con las religiones)
- Autocrítica eclesial
- Esperanza

2. Valoración y lectura adecuada de la Biblia:

- La Palabra de Dios, alma de la vida cristiana
- Aprender a conocer y leer bien la Biblia
- Recuperar el valor de la figura real de Jesús de Nazaret y su imagen de Dios

3. Renovación de la Liturgia:

- Celebración de la eucaristía en lengua vernácula y de cara al pueblo
- Participación de las mujeres

4. Cambio en la manera de ver a la Iglesia:

- La Iglesia como pueblo de Dios
- La Iglesia como comunión, no como "sociedad perfecta"
- Importancia de los laicos y laicas.

5. Apertura al mundo

- El mundo deja de ser el "enemigo", como decíamos antes (junto con el demonio y la carne), para pasar a ser el lugar en el que encarnar la fe cristiana
- Importancia de los signos de los tiempos

6. Opción por los pobres

- El cardenal Lercaro y el "Pacto de las catacumbas"
- Sínodos episcopales de Medellín (1968) y Puebla (1979)

The poster is for the event 'Caminem junts en la diversitat' organized by the Delegació de Pastoral Social de Barcelona. It is held on Saturday, 27/10/2012 at 17h at Col·legi Xaverianes* (Av. Francesc Cambó, 12). The event is a 'Trobada de Reflexió i Debat' (Encuentro de Reflexión i Debate) about the Second Vatican Council, featuring a testimony by Xavier Alegre sj. The poster also lists other upcoming events: 27/01/2013, 20/04/2013, 02/06/2013, and 06/07/2013. A QR code is provided for more information, and the website www.caminemjunts.com is listed at the bottom.

Entitats socials d'Església

Manifest: "La pobresa té massa rostres, no són només xifres i estadístiques"

Advent de 2012

En el context de l'Advent del 2012 i de la forta crisi que ens colpeja, les Entitats Socials d'Església de Catalunya sotasignats, volem fer aquesta modesta i esperançadora declaració, des de la consciència que avui la pobresa té massa rostres i que és responsabilitat de tota la societat actuar perquè aquesta situació canviï: les persones més vulnerables haurien de ser l'objectiu prioritari de les polítiques públiques.

1. Posem rostre a la pobresa. Volem mirar més enllà dels números, més enllà de les xifres, més enllà de les estadístiques... perquè darrera de tot això hi ha rostres, hi ha persones que pateixen. Aquesta vol ser una mirada implicada, un parlar que neix de compartir les ferides humanes concretes. Aquesta mirada i aquest parlar ens mouen a:

- Seguir al costat de les persones més febles denunciant les injustícies. Un compromís ferm per seguir ajudant, però també per denunciar aquelles estructures que generen patiment. Un compromís de suport integral a les persones, ja que, sigui quina sigui la nostra acció, tenim fe en la dignitat de tota persona humana i en la seva capacitat de ser protagonistes de la seva pròpia vida

- Ser conscients que tots i totes podem actuar, perquè tenim molt a dir, perquè podem contribuir a canviar les coses, perquè no podem seguir vivint de la mateixa manera en uns moments en què la crisi afecta tanta gent i tan profundament. En el marc social actual, no solament necessitem una "ètica de comportament" sinó també una "espiritualitat", un fer que ens surti del més pregon de les entranyes, on ens descobrim estimats.

- Ser per davant de tenir. Avui, més que mai, estem convençuts que hem de prioritzar el "ser" per davant del "tenir", el "compartir" per davant del "posseir" i l'austeritat de vida - personal i col·lectiva - al malbaratament.

- Donar veu als qui no en tenen. Tenim l'humil desig d'esdevenir veu dels qui no en tenen, dels qui ningú escolta. Una veu crítica envers el consumisme banal, la trivialitat del frau i la corrupció. La nostra paraula no vol ser dogmàtica, sinó fruit del que vivim i del que copsem.

- Treballar per i amb les persones. No només volem treballar "per" les persones marginades, sinó també "amb" elles.

2. La realitat de pobresa que ha generat la crisi actual no pot restar en segon terme. La importància del debat identitari i del debat social que està vivint la societat catalana, fortament vinculats, no ens poden fer perdre de vista

Entitats socials d'Església

Manifest: “La pobresa té massa rostres, no són només xifres i estadístiques”

la nostra prioritat: que les persones més febles no es vegin abocades a un viure indigne.

3. Treballem en xarxa i a peu de carrer. Les nostres entitats d'església volen parlar i viure “a peu de carrer”, frec a frec amb les necessitats i mancances quotidianes de les persones. I volen treballar en col·laboració amb altres entitats també implicades en la mateixa tasca d'ajudar a dignificar la vida humana. Cercar més el que ens uneix que el que ens separa és fonamental.

4. Creiem en el que fem. Vivim aquesta tasca amb esperança i

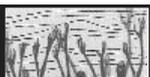
creiem que és esperançadora. No és tracta d'una esperança ingènua, sinó, més aviat, de l'esperança pròpia del qui és un “realista il·lusionat”, del qui conserva la paciència perquè sap que els ritmes del Regne de Déu són lents, i les realitzacions humanes ambigües; del qui sap que és millor fer “poc i ben fet” que “molt i de qualsevol manera”. L'esperança del qui sap percebre els petits però significatius gestos de solidaritat que ja es donen entre nosaltres.

5. Predicar amb l'exemple, radicalitat evangèlica. Aquesta tasca també ens mena a desitjar una presència social de l'Església més austera i pobre, en la qual les persones en situació de pobresa s'hi pugin trobar bé en les seves entitats, en les seves institucions, en les seves comunitats, etc.

6. Fem una crítica constructiva als nostres polítics. De cap manera voldríem desprestigiar als polítics però sí esperar-los. Amb realisme però sense consentir més retallades en qüestions bàsiques.

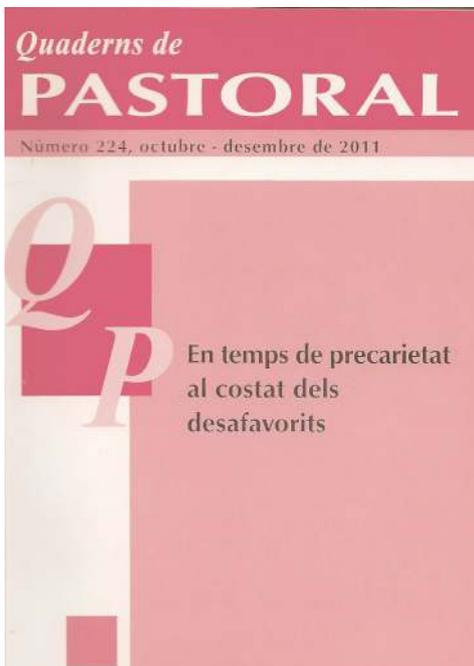
Barcelona, 29 de Novembre del 2012

Caritas de Catalunya, Centre de Promoció Social “Francesc Palau” (Carmelites Missioneres), Delegació de Pastoral Social de l'Arquebisbat de Barcelona, Fundació Ared, Fundació Benallar, Fundació Carles Blanch, Fundació Comtal, Fundació Escó, Fundació La Salut Alta, Fundació La Vinya, Fundació MigraStudium, Fundació Pere Tarrés, Fundació Salesiana Maria Auxiliadora, Fundació Verdallar, La Salle Catalunya, Llar Santa Isabel (Serventes de la Passió), “Lloc de la dona” (Germanes Oblates), Maristes de Catalunya, Ordre hospitalari de Sant Joan de Déu, Salesians de Catalunya i Unió de Religiosos de Catalunya.

En temps de precarietat al costat dels desfavorits

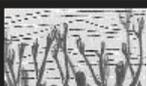
24 de novembre de 2012

El dia 24 de novembre es va fer la presentació del número 224 de Quaderns de Pastoral, la revista editada pel Centre d'Estudis Pastorals. La convocatòria es feia conjuntament amb la Delegació de Pastoral Social i fou un èxit d'assistència, donat que el tema del número és prou actual i punyent «En temps de precarietat al costat dels desfavorits».

En un primer moment de l'acte Jesús Renau, sj ens ajudà a reflexionar espiritualment sobre la precarietat. Destacà la inhumanitat de la dictadura dels mercats, la crisi que castiga especialment als marginats, als obrers i a la classe mitjana. Ens comentà que l'Església mostra una gran capacitat de bona voluntat amb moltes iniciatives de donació i servei a les persones. És el rostre amable i el testimoni és el camí de l'evangelització. Demanà la creació de noves estructures paranacional per controlar aquest món financer desbocat. L'Església actua així amb misericòrdia i fent patent l'estil de Jesucrist. També comentà que les persones implicades en l'ajut als altres han de reflexionar sobre la seva actitud i la seva capacitat de conmovió. Cal treballar amb constància, paciència, imaginació, solidaritat i treball en equip, ens proposà en Jesús Renau.

Cal, també, mantenir l'esperança i rebre als nostres germans amb compromís, sense buscar valoracions externes i fidels a Jesús. La persona és el centre de la nostra acció i dels nostres sentiments. És important també, ens explicà, que mantinguem les sinèrgies i les sintonies, que són connexions espirituals que ens alimenten perquè el que fem sigui cada cop millor. Es connecta amb les persones i amb el seu patiment, esperances, lluites i motivacions. Les persones ateses són fills de Déu i són presència i sagrament de Jesús. Tot això no ho vivim reflexivament, però es manifesta en la pau, la confiança i la fortalesa. En la meditació es veu que Déu és a prop i actua en nosaltres tot demanat-nos les mans, la creativitat i l'acció. Amb aquestes accions fem un món diferent i el Regne de Déu és enmig de nosaltres.

En temps de precarietat al costat dels desfavorits

24 de novembre de 2012

Després alguns representants de les entitats socials i persones que treballen en diferents àmbits: sanitari, infància, dona, família, discapacitat, presons,... i que dediquen la seva vida als altres, als més necessitats, compartiren amb els assistents a l'acte les seves experiències. Ens presentaven la seva lluita diària per oferir una segona oportunitat a aquells que sovint són invisibles als nostres ulls perquè en realitat podríem ser qualsevol de nosaltres. Persones amb rostre, amb nom... que no ens poden deixar indiferents i que ens recorden el missatge de l'Evangelí.

Així ens parlaren l'Anabel Carbonell, coordinadora d'aquest quadern, en Joan d'Arquer del SEPAP (Secretariat de Pastoral Penitenciària de la Província Ecclesiàstica de Barcelona), Anna Royo de Benallar i Mercè Basté del Centre Educatiu Esclat.

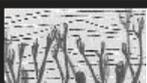
L'Anabel Carbonell expressà que aquest n. és pensat des del cor en un moment profètic ja que ens trobem enmig de la crisi i d'una situació d'emergència. El llibre s'ha dividit en dues parts, una de pensament i reflexió i una altra de testimonis.

La Mercè Basté del Centre Esclat ens parlà de la seva experiència amb adolescents que deixen el sistema escolar i es reconstrueixen com a persones en aquest centre. A Esclat, de la que ella és directora, fan uns estudis de secundària adaptat amb aprenentatges més pràctics.

L'Anna Royo, directora de Benallar, entitat que funciona des de fa 10 anys destinada a buscar vivenda a persones immigrades i famílies que no poden pagar un lloguer. Tenen una vintena de pisos i en aquests moments acullen unes 70 persones. Paral·lelament tenen 3 pisos per grups més nombrosos portats per una comunitat intercongregacional i 17 voluntaris. A part organitzen activitats de formació (cursos ocupacionals i tallers) i lúdiques.

En Joan d'Arquer és el capellà de la presó de Quatre Camins i també s'ocupa d'un espai "Refer la vida" per homes que surten de les presons. Es tracta d'una realitat, la de les presons, amb persones amb afectivitat desestructurada que han comès un mal que cal acompanyar.

Finalment, en Josep M Jubany es va adreçar als assistents dient que Jesús és del món dels més petits i senzills. Hem de tenir esperança. La Pastoral Social treballa perquè les comunitats cristianes estiguin realment a prop dels pobres. La crisi ens ha de conmovre i fer caminar.

Celebrant 10 anys de Benallar

Barcelona, 25 d'octubre de 2012

El dia 25 d'octubre va ser el assenyalat en el calendari de Benallar com el d'una celebració molt esperada: els deu anys del seu naixement. Va ser una festa entranyable, però de cap manera podem dir que "íntima", perquè la resposta a la invitació va ser tan gran que omplíem l'església del Carme de força aforo. Potser és el primer que m'agradaria comentar: el sentit d'acollida que tothom troba sempre en aquesta parròquia on Josep M. Rierola obre les portes amb tanta generositat i desinterès. Un dels èxits de la trobada, rica en participació intercultural, va ser mèrit de la presentadora, Montserrat Esteve, periodista coneguda de TV3 i Radio Estel, que, amb la seva paraula engrescadora, va dirigir l'acte i acompanyar a tots els participants.

Ja les seves primeres paraules ens van emocionar quan va recordar els començaments pobres i fins tot utòpics, com totes les obres que es fan en bé dels altres amb pocs mitjans, i va dirigir frases encoratjadores als voluntaris i a tots els amics de Benallar que durant aquest deu anys han conviscut, han gaudit i han patit les conseqüències primer de la immigració i ara de la crisi. I va acabar amb aquelles paraules que encara ressonen en les voltes modernistes de l'església del Carme: "No esteu sols, no esteu soles".

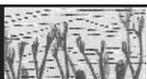
Després de visualitzar un vídeo amb la història dels deu anys i l'actual naixement de l'empresa ecològica d'inserció laboral Verdallar, ens va dirigir una paraules d'acció de gràcies, el mateix Sant Pau en la 1 Carta al Corints que ens va llegir i comentar breument el rector de la parròquia, Josep M. Rierola.

El discurs de la Directora de Benallar, Anna Royo, va ser un record emocionant d'aquells primers moments en els quals ningú creia en aquella utopia, i el agraïment a tots els que l'han fet possible: "Fa 10 anys un grup de persones del barri de Ciutat Vella vam iniciar aquest projecte amb molta il·lusió. Avançava l'any 2000 quan, davant l'arribada massiva de persones d'altres cultures, un grup de religioses i laics vam sentir la inquietud de poder fer alguna cosa per apropar-nos a aquestes persones i començar a caminar junts. Van ser dos anys de dubtes, d'il·lusions i d'inquietuds, de reunions i més reunions, però al final, vam començar a veure la llum: a l'octubre del 2002 es va crear el que llavors es deia "el Projecte Benallar" amb la finalitat de promoure la "Convivència en igualtat", l'activitat principal de la qual va ser l'acolliment residencial mitjançant el programa d'habitatge per a famílies i persones nouvingudes."

L'Anna Royo continuar recordant, un per un, tots aquells projectes que dins la Fundació s'han portat a terme durant aquests deu anys. Tots els que coneixíem les dificultats salvades en aquests anys vam sentir l'emoció que esdevé quan les obres arriben a realitzar-se amb pobresa de mitjans, però amb molta fe i més ajuda de Déu. I va acabar amb aquestes paraules:

L'Anna Royo continuar recordant, un per un, tots aquells projectes que dins la Fundació s'han portat a terme durant aquests deu anys. Tots els que coneixíem les dificultats salvades en aquests anys vam sentir l'emoció que esdevé quan les obres arriben a realitzar-se amb pobresa de mitjans, però amb molta fe i més ajuda de Déu. I va acabar amb aquestes paraules:

Migrants

“El millor que ens emportem tots els que formem part d'aquesta gran família és haver pogut practicar “La Convivència en Igualtat”. Per a alguns, un perill, per a nosaltres una oportunitat. L'acolliment ens ha portat a la relació i aquesta, en la majoria dels casos, a l'amistat d'igual a igual. Les festes i menjars interculturals, les excursions, les paelles de Sant Llorenç, tan típiques de Benallar, ens han fet relacionar-nos des d'un altre àmbit, mirar diferent, aprendre els uns dels altres, comprendre i convertir-nos.

Aquest és el nostre lema, la nostra missió i el nostre somni, que un dia desapareguin

les fronteres, que fem cases obertes, que l'acolliment i la convivència intercultural no siguin un problema, sinó un repte i una oportunitat per enriquir-nos mútuament.

Dir el nom és donar valor a una persona, ser quelcom per als altres: Rogelio, Bety, Lamín, Wiltom, María, Irene, Boura, Miguel, Ayuk, Albazine. Tots aquests noms, i molts més que estan posats aquí darrera són Benallar, es senten Benallar. Tots ells us donen i us donem la benvinguda. Moltes gràcies.”

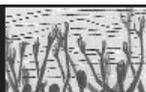
La part potser més emotiva la van protagonitzar els testimonis d'alguns emigrants que han fet via amb Benallar i ara han aconseguit una reinserció plena, després de les angoixes dels primers moments. Històries emocionants com la del noi mexicà que arriba com turista, li roben tot i acaba al carrer, la dona que ha aconseguit, amb el seu treball, i el patiment d'una soledat d'anys lluny dels seus, pagar la carrera universitària dels dos fills a Bolívia, i a la fi, portar a la seva família amb un mínim de vida digna, l'argentí acabat d'arribar, fugint d'una situació política difícil, i es troba amb un somriure que és el començament de la seva reinserció, etc. També vam sentir el testimoni de voluntaris que han après més que no pas han donat. I tot això, de la mà i la paraula engrescadora de Montserrat Esteve.

La part folklòrica va agradar moltíssim i ens va presentar la riquesa de les diferents cultures, la catalana amb un ball de l'Esbart Sant Eulàlia, del Raval, un meravellós ball de cortesia -el Ball del Ciri- interpretat pel famós esbart de Castelltorsol. Bolívia, Perú... amb la seva riquesa indumentària i rítmica.

I, per acabar, el “debut” de la Coral Benallar. Una coral que acabar de néixer i que es caracteritza per la seva interculturalitat.

Una pica-pica preparat pels nois del pis d'acollida i amb ingredients d'altres cultures, la venda de les espelmes i demés articles artesanals de Benallar, els productes ecològics del “nadó” Verdallar, i el pastís amb les deu espelmes, van ser el final de festa. Una festa entranyable que ens dona força per seguir endavant. Gràcies a tots per la vostra participació.

Ana Royo
Directora de Benallar

Pastoral Gitana

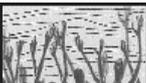
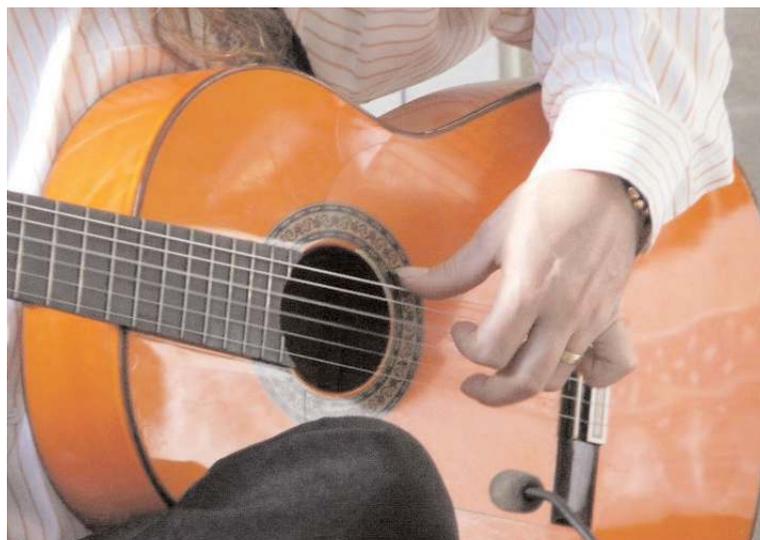
Nueva evangelización entre, con i por los gitanos

Nuestras comunidades cristianas deben ser las primeras en sentirse urgidas a salir al encuentro de los gitanos. Son "hijos predilectos de Dios" por ser hermanos nuestros, perseguidos en la historia y excluidos en la actualidad.

Nuestras comunidades cristianas están llamadas a valorar su ser como personas y su cultivo como cauce de transmisión de la fe. No tienen que llamar los gitanos a nuestras parroquias, sino que tenemos que ir nosotros a su encuentro. Por ello han de acoger fraternalmente a los gitanos bautizados, compartir su fe y brindar la hospitalidad y la buena Noticia a todo gitano, sea cual fuere su condición social, cultural o religiosa.

La Iglesia tendría que ser la primera comprometida en rechazar la exclusión o discriminación de cualquier persona y respetar, promover y proclamar los derechos inalienables de toda persona humana como hija de Dios. Convendría, pues, orientar a las Delegaciones Diocesanas (Catequesis, liturgia, pastoral social, Caritas,..) los proyectos parroquiales y los movimientos apostólicos en clave de inculturar el Evangelio en el mundo de la cultura gitana.

Alberto Pérez
Director del Secretariat diocesà de Pastoral Gitana

Delegació de Pastoral Social

Nova pàgina web de la Delegació per aquest nou any 2013

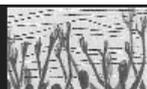
www.pastoralsocial.cat

o

Des dels darrers mesos estem preparant una nova pàgina web que, de ben segur, ajudarà a tothom a tenir més a l'abast la informació que genera la nostra Delegació. Es tracta d'una eina de consulta on hi podreu trobar informació de pastoral social, de migracions i de marginació i quart món. També hi hem adjuntat les revistes Aixeca't i Eines, així com documents i enllaços amb les entitats amb que estem en contacte.

Us convidem a visitar-la i a fer-nos arribar tots aquells suggeriments que creieu oportuns a Rivadeneyra, 6, 8a al telèfon 933176397 o al correu electrònic delpassocial@yahoo.es

També us recordem que darrerament s'ha posat en marxa el web del grup "Caminem junts en la diversitat" www.caminemjunts.com específica de Pastoral amb migrants.

Jornada Mundial dels migrants

La diversitat ens enriqueix
Diumenge 27 de gener de 2013

El diumenge dia 20 de gener, l'Església Catòlica celebra la Jornada mundial dels migrants, per tal de facilitar que en aquest dia les parròquies i comunitats cristianes puguin organitzar alguns actes a on es visibilitzi la presència de persones nascudes en altres països a les nostres comunitats, diocesament ho celebrarem el diumenge dia 27.

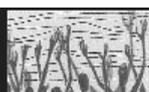
La celebració tindrà lloc en la Parròquia Mare de Déu de Bellvitge, a l'Hospitalet del Llobregat (Ermita, 65-67) amb el lema: la diversitat ens enriqueix. L'acte començarà amb l'Eucaristia a les 12 del migdia per finalitzar a les 5 de la tarda. L'horari serà el següent: 12 h Eucaristia, 13 h Presentació d'algunes activitats de tipus social que realitzen les parròquies del Barri, 14 h dinar junts (cal que cadascú es porti el seu), 15 h acte lúdic, 16 Pregària final.

Aquesta Jornada organitzada pel col·lectiu Caminem junts en la diversitat, Càritas, i la Delegació de pastoral social, està obert a tothom i de forma molt especial els migrants, tant a títol personal, com a les diferents comunitats que existeixen, i també als membres de les parròquies a on hi ha una presència significativa de persones nascudes en altres països. Per qualsevol aclariment podeu contactar en la Delegació de Pastoral social, de Barcelona (Rivadeneira, 6, 8a, al telèfon 933176397 o al correu electrònic delpassocial@yahoo.es).

Podreu trobar informació d'aquest acte als webs caminemjunts.com, a pastoralsocial.cat i a caritasbcn.org

A la seu de la Delegació de Pastoral Social us podem facilitar, si ho voleu, el missatge de Benet XVI en motiu d'aquesta Jornada mundial pels migrants. El tenim en paper físic o informàtic via correu electrònic, així com, per les mateixes vies, el cartell de la campanya.

Agenda

GENER 2013:

- 7- Reunió del Consell de Capellans (11h) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra,6, 8a) .
- 17- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16 a 17,30 h a la seu de Justícia i Pau.
- 19.- Secretariat de Marginació. CEP (Rivadeneyra, 6, 8a) de 10 a 12h.
- 20.- Jornada mundial de les Migracions. Divulgació del missatge del Papa Benet XVI en commemoració d'aquesta Jornada.
- 26.- Formació per a voluntaris de Pastoral Social (pisos de dones)
- 27.- Celebració de la Jornada mundial de les Migracions amb una Trobada formativa.

FEBRER 2013:

- 4- Reunió del Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra,6, 8a) .
- 5 al 7 - XXI V Jornades de capellans de Espanya a Madrid
- 21- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16.30 a 18h a la seu de Justícia i Pau.
- 23- Jornada de formació de "Caminem junts en la diversitat"

23-Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP al CEP (Rivadeneyra, 6 3ª) a les 9.30h a la sala 3

MARÇ 2013:

- 4- Reunió del Consell de Capellans (11h) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra,6, 8a) .
- 9.- Recés per a voluntaris de Pastoral Social.
- 16.- Trobada per a nous voluntaris des del 2009 al CEP (Rivadeneyra, 6 3ª) a les 9.30h .
- 23.- Secretariat de Marginació. CEP (Rivadeneyra, 6, 8a) de 10 a 12h.

ABRIL 2013

- 8- Reunió del Consell de Capellans (11h) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra,6, 8a) .
- 18-Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16.30 a 18h a la seu de Justícia i Pau.
- 27.- 5a Trobada de voluntaris que treballen pel quart món. Teresianes del Carrer Ganduixer, 85 de 10,30 a 17,30h.

MAIG 2013:

- 6- Reunió del Consell de Capellans de Catalunya(11h) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra,6, 8a) .
- 13.- Pregària del SEPAP (Mercedaris de Plaça Castella) a les 20:30.
- 11.-Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP
- 16- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16.30 a 18h a la seu de Justícia i Pau.
- 18 Secretariat de Marginació. CEP (Rivadeneyra, 6, 8a) de 10 a 12h.

JUNY 2013:

- 1 -Assemblea de final de curs del SEPAP (Seminari de Barcelona de 9,30 a 13,30h)
- 10.-Reunió del Consell de Capellans i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra,6, 8a) i sopar de germanor .
- 20- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16 a 19h a la seu de Justícia i Pau. Reunió de final de curs
- 29.- Reunió de final de curs de la comissió d'emigració

Juliol 2013

- 6-Sessió de Cinema d'estiu organitzat per Caminem junts en la diversitat.

SUMARI

Caminem junts en la diversitat. (p. 2)
 Entitats socials d'Església (p. 3-6)
 Migrants (p.7-8)
 Pastoral Gitana (p.9)
Web de Pastoral Social (p. 10)
 Jornada mundial dels migrants (p. 11)
 Agenda darrer semestre curs 2012-13 (p.12)

L'AIXECA'T EN PDF

Per tots aquells que vulgueu rebre el nostre butlletí via e-mail, ens podeu fer arribar un correu electrònic a la nostra adreça i us el farem arribar:delpassocial@yahoo.es